UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica i[n] Ramispalmar[um] p[ost] meridie[m] s[er]mo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Visual Library

quaret hierl'm videns ciuitatē fleuit ſup
illā di.q: ſi cognouiſſes et tu ꝛc. Fleuit āt
cū ſic honoraret a turba gaudēte:ꝛh' ēpli⸗
ci ratiōe. ¶Prima eſt rō oſtēſiōis:vt oſtē
deret ꝙ honor mūdan⁹ ꝛ mūdana leticia
ꝯtēni debent. Mūdi eñ leticia cito ꝯuer
titur in luctū. Prouer.xiiij. Riſus dolori
miſcebit' ꝛ extrema gaudij luct⁹ occupat.
In cui⁹ etiā myſteriū:gaudiū hodierne ꝓ
ceſſionis terminat' in lectionē dñice paſſio
nis in miſſa. Ramos etiā ꝛ flores quos ho⸗
die in ꝓceſſiōe deferim⁹:ſolent in multis
eccleſijs cruci affigere:qꝛſi cū aplo dicētes
illud Gal.vj. Mihi aūt abſit glari niſi in
cruce dñi noſtri ieſu chri. ¶Scda eſt rō
exēplatiōis:vt daret exēplū tēperādi hu⸗
manā leticiā. Eſt eñ mundana leticia vt
vinū vaporoſum qd niſi tēperet' aqua cito
inebriat. Jō dr Eccl.xj. In die bonoꝝ ne
ſis imemor maloꝝ. Greg. Pñtis tpis (ſi
qua eſt) ita eſt agenda leticia:vt amaritu
do ſequētis iudicij nūꝗ̄ recedat a memo
ria. ¶Tertia eſt rō cōpaſſiōis:ſcȝ ꝓpter
ciuiū iprudētiā ꝛ obſtinatiōez. Jō dr. Si
cognouiſſes ꝛ tu.ſubintelligit' fleres. Et
qdē in hac die tu.q ad pa.ꝛc. Greg. Qd
ſemel iuxta hiſtoriā egit dñs:hoc qtidie ꝑ
electos ſuos in eccl'ia agit. Plangit eñ re
ꝓbos q neſciūt nec plāgūt:ſȝ in mal' exul
tant ꝛ delectant':q ſi damnationē q eis im
minet ꝓuiderēt:ſemetipos cū electoꝝ la⸗
chrymis plangerēt. Supplicia aūt ſequē
cia nūc ab eoꝝ oculis abſcondita ſūt:qꝛ
futura q tpalem leticiā ꝑturbāt refugiūt.
Venient aūt dies quādo ad vltionem ꝛ
ſupplicia inducentur:qꝛ nō cognouerūt tē
pus viſitatiōis ſue. Sic itaq; dñs flens:
hūiliter ſedens ſup aſinā:in paupere ap⸗
paratu hieroſolymā intrauit. In quo do⸗
cuit cōtēnere diuitias honores ꝛ leticias
hui⁹ mundi:ſi volum⁹ ab eo approbari.
¶Exēplū legim⁹ in hiſtoria. Q: cū he⸗
raclius imperator deuicto coſdroe rege ꝑ
ſaꝝ:lignū venerabile ſancte crucis hieru⸗
ſalem reportauit:cum de mōte oliueti de⸗
ſcendens:per portā(qua dñs paſſurus in⸗
trauerat)in equo regio ꝛ impialib⁹ indu⸗
mentis ingredi vellet:repēte lapides por
te deſcenderūt:ꝛ inuicem quaſi vnus pa⸗
ries ſe clauſerūt. Super quo cūctis ſtu⸗
pentibus angelus dñi ſignum crucis te⸗
nens ſup portam ciuitatis apparuit di.
Cum rex celoꝝ ad paſſionē per hanc por
tā ingredi vellet ñ cultu regio:ſȝ hūili aſel
lo ingrediens:hūilitatis ꝛ nō pompe exē⸗
plū ſuis cultorib' dereliquit. His dictis
angelus receſſit. Tūc imparator lachryma
tus ſeipm diſcalciauit:ꝛ veſtimēta vſq; ad
camiſiā exuit.ꝛ dñi crucē accipiēs vſq; ad
portam baiulabat hūiliter. Moxq; mur⁹
ſe apuit:ꝛ liberū imperatori patefecit in⸗
greſſuȝ. Jō bñ Prouer.xxix. Supbum ſe
quitur humilitas:et humilē ſpiritu ſuſ⸗
cipiet gloria.

T ¶Ertius articul⁹. Audiſtis.ꝛc. Caue⸗
te ne demeritis veſtris tāto benefi
cio ꝑuemini. Dicit eñ regla iuris. Decet
ꝯceſſum a pncipe bñficiū eē manſurū.xxv
q.ij.c.j.ꝛ.ij. Et de pbendis.ſi cui.li.vj. Et
in autēti. Coll'.vj. Cōſtitutio. Hoc autē
verbum decet:qntū ad ſubditos:neceſſi⸗
tatē importat:qntū ꝟo ad pncipem hone
ſtatē. Primū ptȝ de decis c.ij.li.vj. Scdȝ
ptȝ de elect.qꝛ ſepe.li.vj. Aud. Si iuuen⸗
cula paup nobilis in carcere inimicoꝝ de⸗
tenta:viſitata fuerit a filio regis Primo ꝑ
lr̄as:nūcios:munera:ꝛ tandē in ꝓpria ꝑ
ſona venit ille ad ipam liberādū:qui etiā
deſponſauit eam:dans ei arras nobiliſſi⸗
mas ꝛ ꝑcioſiſſimas expectando diem nu⸗
ptiarū. Nōne illa diligere multū debet fi⸗
liū regis ꝛ regē:ꝛ nōne multū ſollicite cu⸗
ſtodire debet bñficiū ſibi datum ac etiam
ꝓmiſſum. Expone intelligēdo per iuuen
culam animā chriſti ſanguine redemptā
ꝛ ꝑ filiū regis ipm chrm. Jō bñ dr Aug⁹
ad animā loquēs. Dilige eum a quo tātū
dilecta es.

¶Dñica i Ramiſpalmaꝝ p⁹ meridiē ſmo.

e Ecce aſcen.
Dicite filie ſiō:ecce rex tu⸗
us venit tibi manſuetus.
Zach.ix.ꝛ Matt.xxj. Venit inq; tibi vt
cū eo aſcendas hieroſolymā. Nota. ſolet
timeri aduentus alicui⁹ pncipis qñ venit
ꝓpter vtilitatē ſuā.dura oia pplo impoſi
turus. Sed nō ſic venit rex chrs qui bo⸗
noꝝ noſtroꝝ nō eget:ſed venit ad noſtraȝ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vtilitatẽ. Vñ di. ꝓpheta. Ecce rex tu⁹ ve
nit tibi. i. ad vtilitatẽ tuã. Notãde ſ̄t autẽ
tres ꝟtutes q̄ maxie decẽt ꝑncipẽ: ⁊ excel
lẽtiſſime fuerũt in chꝛo. ¶ Pꝛima eſt affe
ctõis hũilitas. Vñ ſaul hũilis elect⁹ eſt
in regẽ: ⁊ ꝓpt̄ ſuã ſupbiã inde deiect⁹. Pri
mi regũ. xv. Cũ eſſes puul⁹ in oculis tuis
caput in tribub⁹ iſrael fact⁹ es ⁊c̃. Jlla ſ̄t
ꝟba ſamuelis ad ſaulẽ. ¶ Scḋa ẽ miſera
tiõis l argitas: in pauperes vic3 ⁊ ꝓpꝛios
ſubditos. Ar3. de regime ꝑncipiũ. O ale
xander tuis larg⁹ eſto. q2 ignominia ꝑn
cipis eſt paupertas ppl̄i ⁊ ḡ auaricia ⁊ ra
pina ſũt ignobilitat3 ſigna. ¶ Tertia eſt
defenſiõis ſtrenuitas. ſ. ad defẽdẽdũ ſub
ditos. Vñ de Dauid dr̄. j. Regũ. xxij. q2
ↄuenerũt ad eũ oẽs qui erãt in anguſtia
ↄſtituti: ⁊ oppſſi ſuoꝝ ꝑtõꝝ debit3 Chꝛi
ſt⁹ itaq3 hũit ꝟtutes ꝑdictas excellẽtiſſi
me. Fuit em̃ hũillim⁹: iõ in ꝟbis pꝛi⁹ po
ſit3 dr̄ mãſuet⁹ ⁊ ſedẽs ſup aſinã. Chꝛyſo.
Vis intelligere mãſuetudinẽ veient3 ↄſi
dera ſpẽm aduẽt⁹ ei⁹. Nõ ſedet i curru au
reo: ꝑcioſa purpura fulgẽti: nec aſcẽdit ſup
equũ diſcoꝛdie amatoꝛẽ ⁊ lit3: ſ3 ſedet ſup
aſinã trãqllitatis ⁊ pac3 amicã. Nõ videt
in circũitu ei⁹ lanceas ſplẽdẽtes: ſ3 ramos
virẽtes: teſtimonia pietat3 ⁊ pac3. Eſt etiã
miſcḋiſſim⁹ ⁊ largiſſim⁹ dñs q̄ de ꝓpꝛio
ſanguine ſoluit ꝑciũ nr̄e redẽptiõis. Jte3
ſtrenuiſſim⁹ defẽſoꝛ eſt ↄ̄ inimicoꝝ neq̄ciã
Jõ dr̄ venit tibi. i. ad liberãdũ ⁊ ꝓtegẽdũ
⁊c̃. Sic ḡ dr̄. pſ. Noli obliuiſci omnes re
tributiões ei⁹

¶ Salutatio.

¶ Ecce ⁊c̃.

P Rim⁹ ar. An ſol⁹ fili⁹ q̄ ꝓ nob paſ
ſus ẽ ſit redẽptoꝛ nr̄: an etiã pr̄ ⁊ ſpũſ
ſctũs? Q, nõ ſol⁹ fili⁹: q2 oꝑa trinitat3 ſũt
indiuiſa. Jtẽ pr̄ dedit ꝑciũ redẽptõis nr̄e.
ſc3 filiũ ſuũ. Cõtra. Sol⁹ fili⁹ ꝓ nobis ſa
tiſfec̃. Rñdet Boñ. in. iij. diſ. lxxix. Aliq̄s
dr̄ redẽptoꝛ: aut ab auctoꝛitate redẽptõis
tm̃: aut ab auctoꝛitate ſil̄ ⁊ executõe. Pꝛio
mõ nõ tm̃ fili⁹: ſ3 ⁊ pr̄ ⁊ ſpũſſctũs dr̄ redẽ
ptoꝛ. Scḋo mõ ſol⁹ fili⁹: q̄ vt di. magr̄ eſt
redẽptoꝛ inq̄ntũ de⁹: ꝑtãtis vſu: inq̄ntũ ꝟo
hõ: hũilitat3 effectu. Hec bo. ¶ Pꝛo fũd.
S: pt⁹ ⁊ deuot3 ais recoꝛdare dẽm⁹ bñfi
ciũ redẽptiõis. Señ. de bñficijs. Narrare
d3 bñficiũ q̄ accepit. Q̄d aũt mai⁹ ẽ bñfi
ciũ ꝙ gñis hũani redẽptio: De q̄ galfre
dus in ſua poetria nouella. Pꝛoditoꝛ hũa
ne nat̃e ꝑditoꝛ: in quã vis: vbi nũc tua vis
vbi moꝛs vl̄ vincl̃a rupit. Rupit vi mira
tua vincl̃a moꝛs ſua: ꝙ moꝛs felix: ꝙ felix
moꝛs illa redẽptio nr̄a ẽ. S3 q̄rit̃. An ſo
l⁹ ⁊c̃. Dic. m̃. vtõ. Ex q̄ ↄcluḋ ꝙ mirabile
ꝙ laudabile ꝙ ãabile ẽ nr̄e redẽptõis my
ſteriũ qḋ ꝑ ptãte dei: ⁊ hõis hũilitate im
pletũ ẽ. De q̄. Ber. ſer. xxij. ſup Cã. Ad
cumulũ pietat3 tradidit in moꝛtẽ aiã3 ſuã
⁊ de ꝓpꝛio latere ꝓtulit ꝑciũ nr̄e redem
ptiõis. ¶ Figuratãte charitat3 ⁊ benigni
tatis declaratiua. Matth. xxj. in euãgel.
hoḋ. Dñs ex mõte oliueti miſit duos di
ſcipulos ad ſoluendã aſinã ſup quã hiero
ſolymã venit. Vñ dr̄ eis Jte in caſtellũ
q2 ↄ̄ vos eſt ⁊c̃. Spũalr̄ Mons oliueti
excellẽtiã pietat3 ſignat. Scḋ3 aũt hiero.
Mons iſte vocat̃: mõs oliueti: mõs chꝛiſ
matis: ⁊ mõs luminis: Jn q̄ notat̃ triplex
effect⁹ dñice paſſiõis. Jn oliua: venia in
dulgẽtie. Jn chꝛiſmate: vnctio gr̄e. Jn lu
mine: ſplendoꝛ gl̄ie. Duo diſcipuli miſſi
ſũt: timoꝛ ⁊ amoꝛ. Deut. x. Quid dñs de
tu⁹ petit a te niſi vt timeas eũ ⁊ diligas.
Per aſinam allegoꝛice ſignat̃ popul⁹ iu
daic⁹ q̄ fuerat ſub iugo legis. Per aſellũ
ppl̄s gentilis: ſedet dñs ſup vtrũq3: quia
vtrũq3 ppl̄m ſaluari venerat. Moꝛaliter
aũt aſina ſig̃t aiam: ⁊ pullus: affectũ libꝛi
ũ: ſup q̄s vult dñs ſedere ſi a ꝑtõꝝ vincu
lis ſoluant̃. Ligãt̃ aũt a ↄcupiſcẽtijs inoꝛ
dinat3: diuitiaꝝ: deliciaꝝ: ⁊ honoꝝ. Chꝛy
ſo. Ligata erat aĩa. i. diabolici erroꝛis vin
culo ꝑpedita vt nõ hẽret ꝑtãteire q̄ vellet
Nã oẽs anteq̄ peccem⁹ liberũ hẽm⁹ arbi
triũ ſeq̄ volũtatẽ peccãdi an nõ. Q, ſi ſe
mel peccantes obligauerim⁹ nos opibus
ei⁹: iã oĩno nr̄a ꝟtute euadere nõ poſſum⁹
ſ3 ſicut nauis fracto gubernaculo illuc du
citur vbi tẽpeſtas ipulerit: ſic ⁊ hõ diuine
gr̄e auxilio ꝑdito: nõ qḋ vult agit: ſ3 quod
diabol⁹. Berñ. Difficilis quidẽ res ⁊ ſo
li diue virtuti poſſibilis: ſuſceptum ſemel
ꝑti iugũ de ceruicib⁹ ſuis excutere. Om̄
q̄ ꝑtm̃ facit: ſeruus eſt ꝑti. Et q̄d ſignat
caſtellũ ad qḋ miſſi ſũt diſcipuli: Dici po
teſt ꝙ ſignat coꝛ peccatoꝝ palliatiõibus ⁊
excuſatõib⁹ q̄ſi ꝓpugnacul3 deũ munitũ
Quidã em̃ ſe excuſant carnis infirmitate

⁊ hiſ(qḋ nefas ē)deū in culpa ſua inuoluere
volūt. Alij ex peccātiū multitudine: qbus
dicit illud Aug. Nō ꝓpterea min⁹ arde-
bunt qui cū multis ardebunt. Alij ex iu-
uētute: qi iuuētutē tenerēt diabolo: cum
tñ dicat ſapiēs. Eccliaſtes. xij. Memen-
to creatoris in dieb⁹ iuuentutis t. Turrꝭ
aūt huius caſtelli eſt elatio ꝓpter quā eru
beſcit hō cōfiteri. In hac turri: angel⁹ fa-
ctus ē diabol⁹. Aug⁹ ſup ps. Supbia an
gelū fecit diabolū. In hac etiā turri fact⁹
eſt ſaul demoniac⁹. j. Reg. xvj. In hac ēt
nabuch. in beſtiā mutat⁹ ē: vt videretur
ſibi leo eē in poſterioribꝫ: ⁊ bos in anterio
ribꝫ. In hac ēt turri multi pctōres fiūt de
moniaci ⁊ beſtiales ⁊ hꝰ inſtinctu diaboli:
in hac turri ꝗſcētis. Sera hui⁹ caſtelli ē
ptinacia cordis ⁊ obduratio: per quā fit
vt multi verbū dei ꝯtēnāt in pctis ꝑſeue
rātes. De qbꝫ Eſa. xxviij. Erit eis ꝟbum
dñi māda remāda: māda rmāda. expecta
reexpecta ex. re. modicū ibi: modicū ibi: vt
vadāt ⁊ cadāt retrorſum. ⁊c.

SEcūd⁹ ar. In pceō: ſer. dictū ē quō
hieroſolymā aſcēdere dēm⁹ cū dño.
Nūc dicēdū quō cū aſino ⁊ cū pplo. Prio
cū aſino tripliciter.

¶ Onera portando.
¶ Semp laborādo.
¶ Pericula vitando.

Primo: onera portādo. Aſin⁹ em̄ hūilit
onera portat: ſic ver⁹ penitēs. Greg. Qui
vere pñitet on⁹ pnie nō abhorret: ſꝫ qcq
qḋ ei ꝓ culpa iniungit: totū tacita cōſcia
cōplectit. ¶ Scdo: ſp laborando. Aſinus
em̄ ē aial laborioſū: ſic ⁊ nos vitare debe-
m⁹ ocia. Hiero. Sp aliqd boni facito: ne
diabol⁹ inueniat te ocioſū. ¶ Tertio: pi
cula vitādo. Aſin⁹ em̄ piculū cognitū ca-
uet. Nā vbi ſemel ceciderit vł aliū cecidiſ
ſe viderit: ſp hūc locū horreſcit ⁊ tutiorē
viā qrit. Heu heu multi ſūt aſinis ſtultio
res q pctōꝝ occaſiones nō fugiūt: imo ma
gis diligūt ⁊ ſe periculis offerūt. Sꝫ au-
diāt qḋ dr. Eccl. iij. Qui amat piculū ꝑ-
ibit i ill. ¶ Tertio pncipalr dicendū quō
hieroſolymā aſcēdere debem⁹ cū populo
Et hoc tripliciť.

¶ Primo viam cōſternēdo.
¶ Chrm regē cōfitēdo.
¶ Salutē ab eo poſcendo.

Primo viā ꝯſternēdo. Turbe em̄ pploꝝ
cū ſciuiſſent dñm aduenire in hierłm exie
rūt ei obuiā reuerēter vſqꝫ ad montē oli-
ueti in magna multitudine qꝛ ꝯuenerant
ad diē feſtū. Et qdā ſternebāt veſtimēta
in via. Alij ramos virides ď arboribꝫ fru
ctiferis: qb⁹ mōs oliueti ꝯſitus ē: ⁊ h fa-
ciebāt in ſignū exultatiōis ⁊ honorꝭ. Mo
ralit. Veſtimēta ꝯſternit q terrena cōtē
nit. Greg. Quid em̄ ſūt terrena oia: niſi q
dā corporis indumēta. Palmas portat: q
tentatōes deuincit. Oliuas portat: q pie
tatis opib⁹ intēdit. Flores affert q bonis
opib⁹ ſtudet. Eccl. xxiiij. Flores mei fru-
ctus honoris ⁊ honeſtatꝭ. ¶ Scdo chrm
regem confitendo. Nam ſicut hr Marci
xj. Clamabant benedictū qḋ venit regnū
patrꝭ nrī dauid. Et Lu. xix. Bñdict⁹ qui
venit rex in noie dñi. Et Jo. xij. Bñdi-
ctus q venit in noie dñi rex iſrael. Non tñ
ſatis intelligebāt: qꝛ de regno tpali inten
debāt: cū dñs dixerit. Jo. xviij. Regnum
meum non eſt de hoc mundo. Sed que-
ris forte: quare dñs ad mortē vadens ſic
honorari voluit ⁊ ſibi regias laudes im-
pendi: qui prius oblatū regnū fugiēs de
clinauit: vt habet Jo. vj. Poteſt aſſigna-
ri ratio triplex. Prima eſt ratio ſpūalis ſi-
gnificatiōis. ſcꝫ quia rex eſſet nō tpalis re
gni ſed eterni. Luce. j. Regni ei⁹ nō erit fi
nis: ad qḋ qdē regnū triūpho paſſionis
ꝑuenit. Scda ē rō aggrauāde paſſionis.
Ber. Quid ē qꝫ dñs voluit hrē ꝓceſſionē
qui futurā nouerat paſſionē: niſi forte vt a-
marior eſſet paſſio quā ꝓceſſerat proceſ-
ſio. O q̄ diſſimiles rami ⁊ crux: flores et
ſpine. O q̄ diſſimiles voces: rex iſrael eſt
ipſe: ⁊ Nō habemus regem niſi ceſarem.
O q̄ diſſimile Tolle tolle crucifige eū: ⁊
Benedict⁹ qui venit in nomine dñi. Cui
paulo ante veſtimēta ꝓbebant aliena: tñ
ſuis exuit et ſors iacit ſuper ea Tertia rō
dande exemplationis: videlicet qꝫ homo
in honore cōſtitut⁹ debet habere memo
riā mortis ne ſuperbiat: ſed magis hono-
res cōtemnat. Unde cum populi dñm ac
clamarēt regē: phariſei de morte ei⁹ tra-
ctabant. Joā. xij. Sic ⁊ frequenter: cum
quis letatur in diuitijs: delitijs: honori-
bus mors eius accelerat. Unde q mūda
nis gaudet ſemp cogitare debet qꝛ tendit

ad morte͂ Ecc͂s. xj. Dixi in corde meo va. et aſ. de fru. bo. et vidi ꝙ eſſet vanitas: riſum reputaui erroꝛe͂: ⁊ gaudio dixi: q̄d fruſtra deciperis. Na͂ qui nu͂c in hoc mu͂do floret: cito poſt i terra͂ putreſcet. Eccl. x. Quid ſupbis terra ⁊ cinis. Tertio ſalute͂ ab eo poſcendo. Matt. xxj. Turbe autez q̄ p̄cedeba͂t ⁊ q̄ ſequebant̄ clamabant: Oſanna filio dauid. In quo ſignat̄ ꝙ om͂es ta͂ p̄cedentes chr̄i aduentu͂ ꝗ̄ ſeq̄ntes ſalute͂ habere no͂ pn̄t niſi a chr̄o. Et addu͂t Oſanna in excelſis: vt ꝑ hoc appareat ꝙ n̄ de tp̄ali: ſed d̄ celeſti ſalute loq̄rent̄: ꝗ̄uis ꝓpria voce͂ non intelligere͂t. Chryſ. Puto ꝗ nec ipſi q̄ laudaba͂t ſcieba͂t q̄d laudaba͂t: ſ3 ſubito ſp̄us ingreſſus i eos ꝟitatis ꝟba fu͂deba͂t. Sed ⁊ nos ad eu͂ clamem⁹: oſanna: q̇d vtiq̄ fructuoſi⁹ agere no͂ poſſum⁹ ꝗ̄ ipi dn̄i paſſione͂ ſepi⁹ medita͂do ⁊ deuotius honora͂do ¶ Exe͂plu͂ in vitaſpa. predicatoꝝ. Fr̄ teutunic⁹ magne vite: a puericia ꝯſueuerat habere paſſione͂ chr̄i ⁊ ei⁹ vulnera i magna reuere͂tia ⁊ amoꝛe dice͂s q̄nquies pater nr̄ in reuere͂tia͂ q̄ncꝫ vulneru͂ ſingul'dieb⁹ roga͂s chr̄m vt ſibi daret timoꝛe͂. ſ. pariter et amoꝛe͂. Huic au͂t ſicut ipſe poſtea narrauit: viſibil'r apparuit xp̄s da͂s de ſingulis vulnerib⁹ ſuis ſibi bibere mira͂ dulcedine͂: q̄ ꝑcepta: tota mu͂di dulcedo erat ei in amaritudine͂ ꝯuerſa. Naz vt dicit Ber. Arboꝛ cruc̄ ⁊ chr̄i paſſio balſamu͂ fudit ſp̄ualiu͂ chariſmatu͂.

T Erti⁹ articulus. Audiſt̄ ⁊c̄. Videte q̄ q̄nta fecit chr̄s myſteria vt aias redimeret ⁊ ſpo͂ſas ſibi copularet. S3 notate q̇d lex dicit: Vxoꝛ ꝓpter adulteriu3 omnib⁹ bonis viri priua͂da eſt: ac etia͂ dotem ſua͂ ꝑdere. C. ad l. iuliam aut adulterij̄s libertate͂. et extra de donatio͂ib⁹ inter viru͂ et vxoꝛe͂. Pleru͂cꝫ. Notate Si puellam ſic a filio regis redempta͂ ⁊ deſponſata͂. vt in ſermo. p̄ced. dixim⁹. ꝯtigerit p̄cede͂te tp̄e nuptiaꝝ fornicari cu͂ viliſſimo q̄dam mancipio: no͂ne multu͂ vitupanda et merito a filio regis repudia͂da: ⁊ bonis oi̅bus ſpolia͂da: Certe ſic. Expone et applica Nota͂do illo͂. ij. Paral. xv. Si dereliq̄ritis eu͂: derelinquet vos.

¶ Fer. ij. poſt dn̄icam in ramiſpalmaꝝ.

E Ece aſce͂dimus ⁊c̄. Iuxta eſt qui iuſtificat Eſa. l. Neceſſaria e͂ nobis iuſtificatio ſi volum⁹ aſce͂dere hierlm͂a͂. Nec diffidere debem⁹ q̄m iuxta eſt q̄ iuſtificat. i. parat⁹ eſt nos iuſtificare ſi ad eum puro corde co͂uertimur. Ad q̇d nos inducere debe͂t tria q̄ in ipo chr̄o oñdunt̄ eſſe ꝑ ep̄lam hodierna͂ ¶ Primu͂ eſt prompta obedientia: cu͂ dicit: Dn̄s deus apeꝛuit mihi aure͂. ſ. ab inſta͂ti ꝯceptionis: reuelando mihi paſſione͂ quaz paſſur⁹ ſum; ego au͂t no͂ ꝯtradico. ⁊c̄. vſcꝫ: vt petra͂ duriſſima͂. ¶ Sc̄d͂m eſt pura innoce͂tia: cu͂ d̄t Scio q̄m no͂ ꝯfundar; iuxta eſt q̄ iuſtificat. i. me iuſtu͂ oñdit. ¶ Tertiu͂ eſt ampla miſc̄dia: cu͂ d̄t: Quis ex vobis time͂s dominu͂ audie͂s vocez ſerui eius. i. chr̄i q̄ forma͂ ſerui accepit Qui au͂t in te. ⁊c̄. Speret in nomie dn̄i ⁊c̄. q. d. Hoc ſecure facere p̄t q2 magna eſt eius miſc̄dia. S3 nota ꝙ di. Time͂s deu͂ et audiens voce͂ ſui eius ⁊c̄. quia ſolis deu͂ timentib⁹ ⁊ voce͂ ei⁹ audie͂tibus dat̄ miſc̄dia.

¶ Ecce ⁊c̄.

P Rimus arti. An ꝑ chr̄i paſſione͂ fuit remiſſio pc̄toꝝ. Q, no͂: quia eſt a ſolo do. Eſa. xliij. Ego ſum de⁹ q̄ deleo iniq̄tates tuas ꝓpter me. ¶ Co͂tra. Apoc. vij. Lauit nos a pc̄tis nr̄is in ſanguine ſuo. Rn̄det Bonauen. in. iij. diſ. xix. Q̄uis nec reſurrectioni nec paſſioni attribui poſſit ꝓprie cauſalitas iuſtificatio͂is ſiue deletionis culpe: habe͂t tn̄ aliqua͂ cauſe ꝯſiderationе͂. Attribuit̄ em͂ eis iuſtificatio nr̄a ꝑ modu͂ meriti interuenie͂tis: ⁊ habet reduci ad cauſam materiale͂: ꝑ modu͂ exe͂pli ꝓuoca͂tis et excita͂tis q̇d habet reduci ad mouente͂ cauſam ⁊ efficacitate͂: ꝑ modu3 exe͂plaris regulantis: q̇d hab3 reduci ad cauſam formale͂: ꝑ modu͂ ſibi ꝯfera͂tis ⁊ h3 reduci ad cauſam finale͂. Attame͂ ca͂ mere͂di iuſtificatione͂ attribuit̄ ſoli paſſio͂i: non reſurrectioni. Ro͂ ꝟo termina͂di et ꝯferendi et relatio attribuunt̄ vtricꝫ. Paſſio enim nos excitat ad dilectione͂ dei: et vlterius oſtendit nobis q̄liter debeam⁹ moꝛi pro chr̄o. Reſurrectio etia͂ nos ꝓuocat ad iuſticia͂ ꝑ qua͂ adq̄ram⁹ illa͂ gl̄iam: ⁊ nobis oñdit q̄lit̄ in nouitate vite ambulare de

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN